

En jagttur til Polen den 13.9.09 med L B Jagtrejser.
Til et område på 20000 ha. ved byen Swidwin.

Min svoger og jeg, havde besluttet, at vi ville prøve en jagttur til Polen efter hjort.
Som arrangør faldt valget på LB Jagtrejser og jeg må sige de klarede opgaven til UG.

Vi blev sat sammen med en anden lille gruppe, så vi var 5 mand i alt,

Vi kørte fra Danmark sent søndag aften og efter en køretur på knap 900 km nåede vi ankomststedet.

Vi blev hjertelig modtaget af værten Thomas, hans kone Renate og sønnen Lukas, som også skulle være vores tolk i de næste 4 dage.

Vi fik hurtig anvist vore værelser og så var der tid til et par timers søvn. Hen på eftermiddagen blev der serveret en dejlig frokost. Under frokosten fortalte Lukas kort om programmet for resten af dagen.

Iøvrigt skal nævnes, at Thomas tilberedte og serverede super lækkert morgen-middags og aftensmad til os under hele opholdet.

Kl. 17 ankom de polske jagtguider som orienterede om de næste dages jagter.

Min guide Sigfrid og jeg læssede hurtigt hans lille Opel corsa og så var der tid til afgang.

Sigfrid fortalte med fagter og lidt tysk / engelsk, at vi skulle jage i et område af skoven, hvor der var mange åbne pletter med sump. Vi hørte flere hjorte brøle, men Sigfrid mente de var for små eller for langt væk. (jeg tror han helst ville blive i bilen, han havde måske ondt i benene). Vi måtte slutte denne aften uden bytte.

Men allerede denne første aften, havde to andre fra selskabet skudt hjort. Min svoger Per havde også haft muligheden, men han mente den var for "stor" til ham.

Tirsdag morgen susede vi igen afsted i Sigfrids lille bil. Vi kørte meget, holdt tit stille og lyttede. Efter mange kilometers kørsel i den sorte morgen, parkerede Sigfrid bilen og steg ud, tændte en smøg og pustede røg ud i luften. Jo, vindretningen var ok, Vi gik ca .150 meter og satte os så op i en hochsitz. Vi hørte en hjort brøle meget tæt på. Den havde retning mod os, men vi havde kun vejen at skyde på. Den kom aldrig ud, så vi så desværre ingen ting.

Alle jægere og guider mødtes senere på en p. plads i skoven. Vi skulle alle hjælpe med at slæbe en hjort ud, en af de to fra mandag aften. Traktoren kørte så langt den kunne, så måtte mand power klare resten, vi slæbte den ca. 1000 meter, PUHA det var hårdt, men under dette hårde arbejde, stod der pludselig 2 hjorte på stien foran os. Så fik jeg da set hjorte denne morgen.

Tirsdag eftermiddag fik jeg med tolkens hjælp en lille snak med min guide, om længden af køreturene i skoven, jeg tror han forstod , hvad jeg mente.

Tirsdag aften kørte vi kun nogle få km, før Sigfrid stoppede bilen og lyttede. En hjort brølede ikke så langt fra os. Hurtig tilbage i bilen. Kørte lidt længere, parkerede bilen. Igen tændte Sigfrid en smøg, vindretning kontrolleredes, vindretningen fin. Hjorten brølede igen. Så kom der rigtigt liv i den gamle mand. Puchen startede. Vi gik ca. 600 meter. Vi kunne høre på hjortens brøl, at den bevægede sig væk fra os. Sigfrid ville opgive, men jeg syntes vi skulle fortsætte lidt endnu. Vi snakkede lidt om det (så godt vi nu kunne snakke). Vi fortsatte. Efter 200 - 300 meter kom vi til et lille vandløb. Så var det slut mente Sigfrid. Han troede ikke det kunne lade sig gøre, at komme over. Men mig i vandet. Det var kun ca. 15 cm dybt, Sigfrid måtte bagefter. Jagten fortsatte og efter blot 100 meter længere så jeg hjorten. Jeg hev fat i Sigfrids trøje og hviskede "hirsch" Han stillede hurtigt skydestokken op, men jeg trådte blot en meter til siden og brugte et stort bøgetræ, som anlæg for riflen. Trådkorset fandt hurtig hjorten. Han var bare stor. Jeg så på guiden. Spurgte: "Hvad vejer den?" Han hvædede kun: "skyd - skyd"! Hurtigt så jeg på hjorten igen, jeg syntes ikke han var større end den vi slæbte

ud i morges på ca. 6 kg. OK. Igen fandt trådkorset hjorten. Stillede skarpt på halsen, lod kuglen gå. Hjorten forender i knaldet.

Jeg så på guiden, han lignede et stort spørgsmålstegn og udbrød: "ALLES OK"? Jeg svarede: Ja, ALLES ok. Han lignede stadig et stort spørgsmål. "HIRSCH KAPUT"?, jeg nikkede, "ja hirsch kaput"!

Senere fandt jeg ud af, at det ikke var den samme hjort vi havde set. Der havde altså været 2 flotte hjorte. Men tilbage til min hjort. Vi gik hurtigt de 70 meter hen til, hvort hjorten faldt. Og hvilken hjort. En stor kraftig ulige 14 ender.

Lige pludselig havde Sigfrid ikke ondt i benene mere, han sprang rundt som en anden gadedreng. Jeg vil tro han er 70 år - måske mere. Igen med hans tegn og fakter forstod jeg, at jeg skulle blive. Sigfrid ville så gå tilbage til bilen og hente hjælp.

Det ville kun tage 5 min. Fint - det var dejligt, at sunde sig lidt efter denne oplevelse. Men efter 45 min. var det ikke så dejlig mere. Alene i 8000 ha skov, som jeg nok ikke kunne finde den rigtige vej ud af. Tankerne fløj. Er han faldet ude i vandløbet? Skal jeg prøve at gå tilbage - eller.....? Nej, jeg måtte hellere blive på stedet og håbe på at jeg blev fundet. Men ENDELIG, efter endnu en halv time kunne jeg høre en traktor nærme sig. Skøøønt. Hjorten blev læsset og fragtet hjem til huset.

Der forstod jeg virkelig, at hjorten var rigtig stor - også større end de 6 kg som først antaget. Et helt fantastisk trofæ at bringe hjem efter en uforglemmelig jagtoplevelse.

Tak til Lotte, Brian, Leo og Per for en dejlig uge i Polen.

Tak til LB Jagtrejser for en fantastisk tur.

Hilsen
Poul Erik Berg.